

(Kiküldött munkatársunk-tól)

Nincs még három esztendeje sem, hogy a Cserhát lombán elnyúló lábánál, Vác fölött, a Duna mellett táborították a DCM építkezésének úttörői: földmunkások, alapozók, vasbetonszerelők és kőművesek. A pusztai föld képe azóta teljesen megváltozott. Égbe nyúló, hatalmas kémények tövével óriási csarnokok, bonyolult vasszerkezetek, szürke betontömbök sorakoznak, távvezetékek feszülnek, s rajtuk, mint szorgalmas hangyák, apró fekete pontok az emberek. Százhetven holdnyi területen emelkedik és szélesedik nap mint nap a Dunai Cement- és Mészmű, de ma már nemcsak betonkeverők zaja és kőművesek kiáltása hallatszik, hanem súlyos fémek csengése, emelők és daruk nyikorgása is, hiszen egymás után szerelik a gépeket a nagy csarnokokban.

Háromezer ember

Mióta az építkezést megkezdtek, átlagosan háromezer ember talál itt munkát és kenyeret. Elképzelhetjük, hogy mit tud alkotni ennyi dolgozó és szakértő kéz három esztendő alatt, hárommilliárd forintból! Hát még a gépek, amelyek engedelmese és hű segítői az embernek a legnehezebb fizikai munkában éppúgy, mint a legprecízebb szerelésben.

Nagyszerű szolgálatot tesznek ezek az emberek az országnak, hiszen tulajdonképpen azt a nagy országos tervet alapozzák, amely tízenöt év alatt hivatott megoldani a lakásproblémát. A DCM lesz a magyarországi építkezések bázisa, ez az egy ipari alkotás annyi cementet ad, mint valamennyi más cementgyárunk együttesen.

Az építkezés eddigi sikereinek igen komoly szerepe van abban, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt kongresszusi irányelveiben ezt olvashatjuk: »El kell érniük, hogy az öt éves tervben előírt 250 000 helyett legalább 300 000 lakás épüljön«. Az ötven ezer »ráadásban« már a DCM cementje lesz a kötőanyag.

Méltó munkásiker

Nincs messze az idő, amikor az építkezés és szerelés munkáját a termelés ritmikusan duruzsoló muzsikája váltja fel: jövő év áprilisában, felszabadulásunk ünnepén már kigördülhet a gyártelepről az első cementtel megrakott szerelvény. Ez a siker korántsem jelenti azt, hogy ekkorra a teljes gyáregység elkészült, de a további építkezések mellett egyes üzemrészek már termelni fognak.

Jelenleg a legnehezebb és legbonyolultabb építési szakaszban tartanak: egyszerre folyik az építkezések befejezése és a szerelés. Kintő munkaszervezést, figyelmet és elővigyázatosságot igényel ez a munka, mert a különböző iparágak hátráltathatják egymást, s ilyenkor a bal-eseti veszély is sokkal nagyobb. A feladatok rendkívüli sűrűsödése miatt a legfigyelmesebben kell dolgozni, s mindent napra, órára kell elvégezni, hiszen kis ké-

sés is százakat kárhoztathat időleges tévlelésre.

Egyszerre több helyen

A DCM építkezései nemcsak a helyszínen, a kintő 170 holdon folynak. Egész sereg kiegészítő ipari és szociális objektumot kell emelni ahhoz, hogy biztosítsák a termelési és életfeltételeket. Nógrádverőcén üzemel majd a vízmű, amely ellátja a DCM-et. Ennek első szivattyúegységét már felszerelték, s hamarosan kezdődik próbüzemeltetése. Itt különösen sűrűs a munka meggyorsítása, mert a Duna jelenlegi alacsony vízállása könnyebbé és olcsóbbá teszi az építkezést.

A mészakőbányák kialakítása szintén megfelelő ütemben halad — az első termelési ütem indításához szükséges bányák már készen van. Deákváron nagy lakótelepet építenek a DCM munkásainak. A lakóházakat határidő előtt elkészítették, a bölcsőde és óvoda szakipari szerelése most folyik.

Kilencszáz szerelő

Évről évre változott a DCM-nél a szakmák képviselőinek száma.

selete, amint a munka mind előbbre és előbbre haladt, közeledve a befejezéshez. Ma már a szerelőké a főszerep. Az 1. sz. Gépszerező Vállalat 900 szakmunkása is túl van már a feladatok nagyján — a legmodernebb gépek beállításán az utolsó mczzanatokot végzik. Még most, ősz elején befejezi a VERTESZ a maga nemében ugyancsak monumentális szabadtéri transzformátor-állomás szerelését, s a Klement Gottwald szerelői üzembe helyezik a transzformátorokat. Mindezzel egysíntesen készül a DCM központi transzformátor-állomása, a külföldről beszerzett elektromos állomások hálózatának kiépítése, és az ezzel összefüggő kábelfektetés. Megfelelő ütemben szerelik a DCM kazánházát is.

Változások a térképen

A DCM már most, keletkezése éveiben is alaposan megváltoztatja a táj képét. A Cserhát lankáit, lágy domborzatát máris a nagy háromszögű kéménycsoport uralja. Új utcák szelődnek át megát az azelőtt háborítatlan területet, s lakótelep is épül a roppant üzemhez.

A térképeket azonban nemcsak azért kell majd módosítani, hogy ezeket a változásokat feltüntessék rajtuk. Ez az üzem évek és évtizedek alatt hegyeket fal fel vasfogóival; halálra ítélte kopár és értéktelen mészakődombokat tüntet el a tájról. A Cserhát mészakővet széjjelküldi az országban, új üzemek, lakóépületek, művelődési otthonok tégláinak köztanyagául. A gondolatnak ez a játéka természetesen itt nem ér véget. A Vác környéki táj térképének változásai — mint egyik láncszem a másikat — maguk után vonják más tájak változásait is. Azok az épületek, melyekhez a DCM ad majd építőanyagot, az egész ország arcúlatára rányomják kedvező bélyegüket.

Sz. Simon István

A községi szakmaközi bizottságok munkájáról és a politikai iskolák szervezéséről tanácskozott az SZMT elnöksége

Kedden ülést tartott a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának elnöksége. Ülése első részében megállapította a számviteli bizottság jelentését, foglalkozott több munkaszervezési ügyben kiszabott büntetés fellebbezésével, majd megvitatta a szakszervezeti politikai iskolák szervezéséről szóló jelentést. Megállapította, hogy a szakmák megyei bizottságai és a szakmaközi bizottságok Csongrád megyében az 1962—63-as oktatási évben

173 politikai iskolát működtetnek,

mintegy 3600 hallgatóval. Többnyire olyan dolgozókat vonnak be ebbe az oktatási formába, akik eddig még nem vettek részt politikai oktatásban. Az eddigi szervezési munka tapasztalatai máris arról tanúskodnak, hogy a jövőben

szélesíteni lehet ezt az oktatási formát,

különösen a falvakban, ahol sok a városi üzemekben dolgozó munkás lakik. Csongrád megyében ma mintegy 3500 dolgozó utazik naponta különböző munkahelyekre, ezenkívül a megyéből mintegy 2500 dolgozó jár el rendszeresen.

A politikai iskolák előadói többnyire felelős műszaki, illetve állami vezetők. Több szakszervezeti tisztségviselő is vállalt propagandamunkát. A munkásszállásokon szervezett politikai iskolák vezetői megyei szakszervezeti vezetők lesznek.

Az elnökség foglalkozott a szakmaközi könyvtár működtetésével és a normálkapcsolatos elmúlt évi kormányrendeletnek az élelmiszeriparban történt végrehajtásával.

Az esti órákban Kiskun-

vetkezet művelődési termében folytatta ülést az elnökség. Megvitatta a kiskunorozsmai szakmaközi bizottság munkájáról szóló jelentést, amelyet kiegészítettek a községi szakmaközi bizottságok működéséről szóló tájékoztató jelentéssel. E napirend vitájára meghívták több községi és társadalmi vezetőket. Csongrád megyében Kiskunorozsmán működik az egyik legaktívabb községi szakmaközi bizottság. Itt összesen

öt helyi alapszervezetben 640 szakszervezeti tagot tartanak nyilván.

A faluból Szeged és környéke mintegy 1500 munkás jár dolgozni. Ezek 33 munkahelyhez tartoznak. A faluban összesen mintegy 2200 szakszervezeti tag lakik, többségük az iparban dolgozik. A szakmaközi bizottság rendszeres kapcsolatot tart fenn a községi alapszervezetekkel, segítette őket a vezetőválasztó taggyűlések előkészítésében és a bizottság tagjai eljárnak az üzemekbe, munkahelyekre,

ellenőrzik az öltözőket, az étkeztetést.

Ahol valami hibát észlelnek, az alapszervezeti bizottsággal együtt kéri a gazdasági vezetőket, hogy tegyék meg a szükséges intézkedést.

A szakmaközi bizottság eredményesen tevékenykedett a mezőgazdasági szocialista átszervezésében és most segít a termelőszövetkezetek gazdálkodásának javításában is.

A bizottság munkavédelmi felelőse minden termelőszervezeti közgyűlésen részt vesz és az ott felvetődött kérdésekre szakszerű válaszokat ad. A géppálmásokon is ellenőrzi a munkaszervezési övrendszabályok betartá-

Az üzemi szocialista brigádok falusi követői

A köztudat már falun is befogadta ezt az új fogalmat: szocialista brigád. Aki jelen volt néhány hete a Makón tartott mezőgazdasági szocialista és az e című brigádok vezetőinek megyei értekezletén és hallgatta felszólalásukat, az a meggyőződése alakult ki: ahogyan elszántottuk a mezőgazdasági földet, ugyanúgy tűnnek el a maradiság mezsgyéi a falusi emberek tudatában is. A Csongrád megyei géppálmások, állami gazdaságok és termelőszövetkezetek szocialista című brigádok vezetői makói tanácskozásukkal is tanúsították: a munkások példája most is követésre talál falun.

Néhány éve még arról írunk, beszélünk, hogy a szövetkezeti embereket mennyire megragadja az üzemi dolgozó munkájának szervezettsége és fegyelmelt magatartása. Az, hogy a gyáriak, ahogyan falun mondják, csak betegség, vagy rendkívüli esetben hiányoznak a munkahelyről. A vezetők mindennap, minden időben számíthatnak munkatársaikra. Nem maradnak el a munkától különböző ürgyekkel, mint ahogy ez falun még sokszor előfordul. Ez a felismerés érlelte meg bennük, hogy a sikeres, eredményes termelőmunka alapja a rendszeres és pontos munkabajlás, az üzemszerű, szervezett, együttes tevékenység. Ahol a szövetkezeti emberek ezt felismerték és megértették, ott az idén nyáron már nem volt gond a növényápolás, a betakarítás munkája.

Így vannak most a szocialista munkaversenyvel, a szocialista brigádmozgalommal is. Mély benyomást gyakorol rájuk az a felelősségérzet, amely a

szocialista és e című brigád munkásbrigádok vállalaiban tükröződik. Nagy érdeklődéssel szemlélik, tanulmányozzák, hogy ezek a brigádok nemcsak önmagukért igyekeznek helytállni, hanem törődnek az üzem életének minden fontosabb mozzanatával, felelősséget éreznek a termelésért, önmaguk szakmai, politikai továbbképzéséért. Nemcsak a termelésben, a magánéletben is igyekeznek szocialista módon élni.

A szocialista brigádvezetők első országos tanácskozásán kevés olyan dolgozó szólt fel, aki a mezőgazdaságban dolgozik. De már többet ott ültek a falusi emberek szocialista brigádmozgalmának követői is. Ott volt Juhász Ferenc, a Deszki Géppálmások szocialista brigádjának vezetője, aki a makói értekezleten hozzászólásában beszélt budapesti élményeiről, tapasztalatairól. Ha nem is szó szerint, de idézte Kádár János elvtársnak a tanácskozáson mondott szavait: ki kell szélesíteni a mozgalmat a mezőgazdaságban. A legkézenfekvőbb ez a géppálmásokon és az állami gazdaságokban, de a szövetkezeti parasztság is bekapcsolódhat, természetesen formájában eltérő módon.

A makói szocialista brigádvezetők tanácskozásán a felszólaló Csertus Imréné, a makói Kossuth Tsz. Baranyai József, a kiszombori József Attila, Sípos Ferencné, a ferencszállási Úttörő Tsz. tagjai és sokan mások arról beszéltek, hogy már keresik a formákat a szövetkezetekben, vitatják, hogyan, miként követhetnek ebben is a munkások példáját. Igaz, még eltérőek a vélemények, hogy a termelőszervezeti szocialista brigádmozgalom hogyan fejlődjék, erősödjék tovább. Az egyes kérdések még kiforratlanok a gyakorlatban. Még olyanok is akadnak, akik gúnyolják a szocialista brigádba tömörült társaikat. Erről beszélt Csertus Imréné is. Mint mondták, előfordult, hogy sirva fakadtak a gúnyolódás miatt, de aztán szembeszálltak a maradi nézetekkel. Munkatársai, akik mind asszonyok és lányok, már valamilyen nyelven elvégezték az általános iskola nyolc osztályát, ezüstkalásos tanfolyamot és részt vesznek a pártoktatásban. Az ő brigádjaik 720 holdon vörös- és 120 holdon apróhagymát termeltek az idén. Egész évben párosversenyben vetélkedtek egymással, és ez a vetélkedés más volt, mint a korábbi években. Rendszeresen ki-cserélték tapasztalataikat és közösen is értékelték a versenyt. A nemes vetélkedésben résztvevők közül ma már két brigád elnyerte a megtisztelő szocialista címet.

Az eredményesebb munkára való törekvés mellett, különösen a téli hónapokban, nagy gondot akarnak fordítani a művelődésre. Eddig is olvasnak könyveket, rendszeresen látogatják a filmelőadásoknak. A megyei értekezleten felszólalók szintén kivétel nélkül arról beszéltek, milyen közös élményeket szereztek a Szegedi Szabadtéri Játékok előadásainak megtekintésén.

Néhány éve még a falvakban általában ha a földművelésszövetkezeti boltban selejtes árut kaptak a vevők, volt, aki epesen megjegyezte: versenymunkában készült. »Ma már mi is látjuk — mondta a tanácskozáson a csanádabertli termelőszövetkezet brigádvezetője —, hogy a versenynek nem velejárója a selejtes munka, sőt a verseny a jobb minőségért folyik.« Szövetkezetükben a verseny értékelését 11 tagú választott bizottságra bízták. Itt már jutalmazták a legjobbakat, a három első helyezett brigád összesen 10 ezer forintot kap. Ez a módszer, mint mondják, bevált. Ezt a terméseredmények is igazolják. Van olyan brigád, amely holdanként 150 mázsa hagymát termelt.

Ahhoz, hogy a termelőszervezeti tagok, géppálmások és állami gazdasági dolgozók szakmailag, vagy politikailag kepezessék magukat, még sebb termelési eredmények elérésére törekedjenek, szükségük van a tapasztaltabb társak, az üzemi munkások, s természetesen a helyi vezetők, pártszervezetek, tanácsok segítségére. Szükség van bizonyos szervezeti feltételekre, lehetőségekre, útmutatásokra, biztatásra. Ezt joggal várják a mezőgazdasági szocialista című brigádok. Ilyen támogatás és segítség nélkül aligha fejlődött volna üzemben is a szocialista brigádmozgalom. Ezt szavá kell tenni, mert nemcsak a című brigádok, hanem a című már elnyert kollektívák is igénylik, de sajnos, még sok helyen nélkülözik ezt a segítséget.

Most a falvak dolgozóit, az üzemi munkások legjobbjainak követői azt kérdezik: mit kell tenniük, hogy szocialistává váljanak, s velük együtt a brigád is. Általában könnyű erre választ adni. Úgy kell dolgozniuk, hogy előbbre jussanak azon az úton, amelyen szocialista ember nevelődnek. Az üzemben ma már ennek kiforrott módszerei, formái, feltételei, lehetőségei és eszközei vannak. A helyi adottságokhoz mérten ezt kell megteremteni géppálmásokon, állami gazdaságokban és termelőszervezetekben is. Határozott segítséget nyújtani abban is, hogy mit tanuljanak, olvassanak, hogyan tökéletesítsék tovább szakmai tudásukat, miben legyenek egymás segítségére.

Ebben nagy segítséget nyújthatnak a tapasztaltakkal rendelkező üzemi brigádok, a párt- és szakszervezeti szervek. A makói tanácskozás, amely a MEDOSZ megyei bizottsága, a Hazafias Népfőnt kezdeményezésére jött létre, jó kezdetnek mondható. Most ezt folytatni kellene Szentesen. Csongrádon, vagy különböző járáásokban, falvakban, De mindez csak segítség a helyes módszerek megtalálásához, kimunkálásához, azonban minden faluban, termelőszervezetben, géppálmásokon szükség van a brigádtagok, a vezetők közös igyekezetére, erőfeszítésére.

Szép és nemes célkitűzés: szocialista módon élni és dolgozni. E mozgalom hullámai átcaptak a mezőgazdaságba is. Egyre erősebb lesz a szocialista brigádmozgalom nemcsak a géppálmásokon, hanem a termelőszervezetekben is. Egyre többen lesznek, akik részt vesznek ebben a mozgalomban, amelyben nincs megállás, s a cél nem versenyszakaszokra, hanem egy egész életre szól.

NAGY PAL

Bukarestbe érkezett a magyar országgyűlés küldöttsége

Kedden délután a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlésének meghívására Bukarestbe érkezett a magyar országgyűlés tiztagú küldöttsége, Vass Istvánnak, az országgyűlés alelnökének vezetésével.

A magyar parlamenti küldöttség fogadására a pályaúdváron megjelent Antón Moisescu, a nagy nemzetgyűlés alelnöke, Ion Cozma, a bukaresti néptanács végrehajtó bizottságának elnöke, Aurel Malnaşan külügyminiszter-helyettes, Dionisie Ionescu állami protokollfőnök, valamint

a nagy nemzetgyűlés több képviselője és a román társadalmi szervek vezető munkatársai.

Jelen volt a küldöttség fogadásán Kuti Jenő, a Magyar Népköztársaság bukaresti nagykövete.

A magyar országgyűlés küldöttsége tíz napot tölt Romániában. Megtekintti a Ploiesti, Brasso, Bacau és Vajdahunyad tartomány iparvidékét, mezőgazdasági egységeket tanulmányoz, el látogat a tengerpartra, hogy megismerkedjen a baráti román nép életével és az ország szocialista építésében elért eredményeivel.